

1. november i indkomståret. Findes en procentsats på 3 for lav for indbetalinger i november og december, måtte der indføres en bestemmelse om, at godtgørelsen af overskydende skat, der modsvarer beløb, som er indbetalt i henhold til § 59 i indkomstårets sidste måneder, skulle være f. eks. 4½ pct. Hvor indbetalinger i henhold til § 59 er foretaget både i indkomstårets to sidste måneder og efter indkomstårets udløb, og den overskydende skat er mindre end de samlede indbetalinger i henhold til § 59, måtte man i så fald foreskrive, hvilken del af den overskydende skat der skal henføres til indbetalingerne i indkomstårets to sidste måneder, og hvilken til indbetalingerne efter indkomstårets udløb.

Tilbage vil stå spørgsmålet, om der også skulle fastsættes en lavere procent for indbetalinger i henhold til § 59 f. eks. i september og oktober.

Som nævnt er det af forenklingshensyn, man har foreslået godtgørelsen sat til en fast procent. Det er derfor et spørgsmål, om man bør indføre flere undtagelser fra den faste procent på 6.

Opmærksomheden henledes på, at godtgørelsen i henhold til bestemmelsen i § 23, stk. 4, skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst (efter det stillede ændringsforslag til § 23 findes bestemmelsen i § 23, stk. 3).

Spørgsmål 40:

Er det med brugen af ordet „overskydende“ i § 62, stk. 2, sidste punktum, tilstrækkelig klart, at det kun er af den del af beløbet, der ligger over 100.000 kr., der ikke skal ydes godtgørelse?

Svar af 1. februar 1967:

Bestemmelsen skal forstås således, at der kun ydes godtgørelse for beløb indtil 100.000 kr. Dette synes at fremgå tilstrækkelig klart af lovteksten. Finder man, at der er trang til en tydeliggørelse, kan det ske ved i sidste punktum at tilføje ordet „beløb“.

Spørgsmål 41:

Er § 62, stk. 2, sidste punktum, rimelig i tilfælde, hvor den skattepligtige ikke har kunnet forhindre, at det beløb, der skal tilbagebetales, er blevet så stort?

Svar af 3. februar 1967:

Som anført i bemærkningerne er reglen indsat for at forebygge, at de skattepligtige foretager uforholdsmæssigt store supplerende indbetalinger i henhold til § 59 for derved at opnå fordel af bestemmelsen om tillæg til overskydende skat.

Det må antages, at de skattepligtige i almindelighed vil være i stand til at udøve et så rigtigt skøn over den forventede indtægt, at der ikke indbetales mere end 100.000 kr. for meget i skat. Det må erindres, at der i forslaget § 55 er hjemmel til i løbet af indkomståret at tilbagebetale for meget erlagt skat.

Spørgsmål 42:

Bør der i § 64, stk. 2, kræves en begæring fra de enkelte kommuner, og bør der i så fald kræves en begæring ved begyndelsen af hver måned?

Svar af 3. februar 1967:

Det er nødvendigt, at der fremsættes en begæring fra kommunen, idet denne skal oplyse, hvor stort et beløb kommunen har budgetteret som indtægt ved kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter for det pågældende år.

Det vil ikke være nødvendigt, at kommunen hver måned fremkommer med en anmodning om udbetaling af beløb til foreløbig dækning af kommuneskatten. Beløbene vil kunne udbetales månedsvis på grundlag af den anmodning, der er fremsat ved årets begyndelse.

Spørgsmål 43:

Under henvisning til besvarelsen af spørgsmål 42 anmoder udvalget om udkast til et ændringsforslag, hvorefter formuleringen af § 64, stk. 2, ændres i overensstemmelse med det i besvarelsen anførte.

Svar af 14. februar 1967:

Bestemmelsen i § 64, stk. 2, kan formuleres således:

„Stk. 2. Den enkelte kommune kan forlange, at der ved begyndelsen af hver måned af statskassen udbetales den et beløb til foreløbig dækning af kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter. Den månedlige udbetaling skal svare til en tolvtedel af det årlige beløb, der efter det for kommunen til